

jer sig om mennesker, der står i forretning rundtomkring, og det drejer sig om en række offentligt ansatte, der rent faktisk tjener for lidt til at nyde den skattelettelse, og så skal Det Konservative Folkeparti altså ikke komme rendende og sige, at det, man vil, er at sørge for, at mennesker i job får en større indtægt i forhold til mennesker uden job, når man så kommer med et forslag, der rent faktisk ikke retter sig mod i hundredtusindvis af mennesker.

Jeg gætter på, at en person, der står i en forretning et eller andet sted i København og sælger varer, vel tjener 170.000-180.000 kr. om året inden arbejdsmarkedsbidraget. Det bliver til, at den person bestemt ikke bliver hjulpet af, at mellemskatten bliver lettet, og så synes jeg, at Det Konservative Folkeparti i al fald skulle lade være med at bruge den argumentation.

Vi har selvfølgelig også i dag beskæftiget os meget med behandlingsgarantierne på sygehusene. Der er jo stort set ikke det, man ikke lover herinde at man lige vil gøre i forhold til sygehusene. Man skal lige have nogle flere behandlingsgarantier, og dér tillader vi os at sige: Tøv nu en kende! Det kunne jo dog være, at vi skulle få de behandlingsgarantier til at virke, vi har gennemført, i stedet for at begynde at love en hel masse nyt og foregøgle folk, at de kan få meget ud af dét.

Men i CD mener vi, at der både er strukturproblemer og også kan være pengeproblemer, men vi er nødt til at tage fat i det, der ikke er specielt populært. Vi er nødt til at diskutere sygehusstrukturen for at få løst nogle af de her problemer, og det vil vi også gerne lægge op til.

Vi har jo altid kæmpet imod det administrative bøvvl og kassetænkningen, og det vil vi da også gerne prøve ved denne her finanslov. Og nu er det med hensyn til det administrative i forhold til det private erhvervsliv ved at være lykkedes så meget, at der heldigvis ikke er nær så meget tilbage, som der var tidligere, og regeringen skal da have tak for, at det over nogle år og nogle finanslove er lykkedes. Der er lidt tilbage endnu, men det hjælper da alt sammen.

Til gengæld er der kassetænkning – ikke kassetænkning i forhold til amt, stat og kommune, men nok så meget kassetænkning inden for det statslige system, hvor styrelser sidder og kører parallelt og ikke snakker sammen, og hvad ved jeg. Vi har det på uddannelsesområdet, og vi har det flere andre steder, hvor man vitterlig må sige, at de problemer ikke bliver løst, fordi den ene tror, den anden gør det, og

den anden tror, at den ene gør det. Det har vi jo set flere steder. Så vi vil da gerne opfordre til og også under forhandlingerne presse lidt på for, at man i regeringen laver et analysearbejde af det, for der er for meget, der ikke bliver gjort eller bliver for dyrt ved at komme sammen.

Så er der altså det der med det almindelige pjatteri, og nu må finansministeren ikke blive for vred på mig, for det er et af hans eksempler, jeg bruger. Men altså, jeg har stadig væk svært ved at forstå – og jeg ved godt, at det er vedtaget i Finansudvalget i et aktstykke – hvorfor man i det offentlige skal bruge kræfter på at fastsætte en m²-pris for de ejendomme, man har. Som jeg tror jeg spurgte finansministeren om: Hvorfor skal der laves et arbejde i Finansministeriet for at fortælle, hvad m²-prisen i den røde bygning er, for finansministeren har vel ikke tænkt sig at flytte Finansministeriet til Tåstrup, hvis m²-prisen er lavere derude?

Altså det er papirpenge, matadorpenge, der ryger ud, hvor man i virkeligheden bare lader styrelser og ministerier sidde og bruge en masse administrative kræfter på at regne nogle tal ud, som ingen bruger til noget som helst. Jo, kan man komme og sige, langt ude i fremtiden kan det være man så vil kigge lidt på det. Men der er jo ikke nogen af de institutioner, vi snakker om, der, fordi de pludselig kan bo 100 kr. billigere pr. m², vil flytte.

Jeg har såmænd et andet konkret eksempel, hvor jeg synes, det er noget tosseri. Vi gennemførte sidste år noget så avanceret som en ny lov om zoologiske haver. Forleden dag mødte jeg en direktør for en af de zoologiske haver, der fortalte mig, at rent faktisk er man nu af Kulturministeriet blevet bedt om at aflevere alle de oplysninger, man gennem årene har afleveret én gang. De skal nu afleveres igen, for nu har man fået oprettet et tilskudskontor, og det tilskudskontor kan åbenbart ikke finde ud af, at man bare kan køre de oplysninger, som de haver, der har fået tilskud i årevis, har, videre, og nu skal alle bruge uger ude rundtomkring på at gennemarbejde det. Det er jo i sig selv fjollet.

Men tilfældigvis fik jeg så til morgen en oversigt fra kulturministeren over de budgetændringer, der er på finansloven, og så er der faktisk en forhøjelse i den administrative udgift til det tilskudskontor på 1,2 mio. kr. ud af et budget på 7 mio. kr., og argumentationen er øget administration i forbindelse med loven om zoologiske havers ændring. Så spørger jeg altså bare: Det tror da pokker, at det bliver dyrere,